

zarúč'ini, s.pl. «logodnă».

zasopát'it', pf. «(despre cai) a face tignafes».

zatm'én'je, s.n. «eclipsă».

⁴⁴⁰ záutr'i (P, 294), adv. «măine».

z'em', s.f. «fața casei», adică pământul care ține loc de dușumea.

zól'i, s.pl. «pingele»; *podb'it'* ~ «a pingeli».

zolóvoj, adj. «cenușiu», «gri».

Ž

žálo (P, 166), s.n. «pinza coasei».

⁴⁴⁵ žavorónka, s.f. «ciocirlie».

želúdok, s.m. «ghindă».

žer'ónnaja, adj. «(despre iapă) însărcinată».

žito (P, 243), s.n. «secară».

žurav'él', s.m. 1) «cocor»; 2) «cumpăna fintinii».

⁴⁵⁰ žvác'ka, s.f. «nutrețul înghițit de vite, dar nerumegat încă».

ADNOTĂRI LA GLOSAR *

5: cf. biel. акóуі «id.», v. Nos.¹, 4; 7: cf. biel. а́льбо «id.», v. Nos., 5; 10: < rom. untdelemn; 11: v. ROMANOSLAVICA, IX, 210; 12: < rom. băltă; 14: cf. rom. dial. bara-bălă, «id.»; 15: derivat propriu, pe baza unui împrumut din rom.; 16: < rom. básc(ă); 19: < rom. bicicletă, cu schimbarea genului; cf. și 39, 214, același fenomen; 20: < rom. bidón; 22: cf. ucr. бур «id.», бурка «oaie», v. H., I, 56 și rom. bir, v. CADE², 150, lîrcă, bércă «oaie cu lina creată și mărunță», v. CADE, 140; 23: cf. ucr. idem, v. H., I, 77; 25: < rom. bláză, cu sufixul -k-; cf. și 90, 153; 28: cf. ucr. idem, v. H., I, 92; 30, 31: < ucr.; 33: < rom. bută; 34: cf. rom. țap; pentru etimol. v. Al Rosetti, Ist. lb. rom., II, București, 1960, p. 120; 35: cf. ucr. idem, v. H., IV, 426; 39: < rom. țigără; cf. și 19; 43: cf. ucr. цукéрок «id.», v. H., IV, 436; 44: < germ. zurük; 55: la D., IV, 571 цу́ркаты «id.»; 57: la D., IV, 571 цу́ркаты «id.»; 58: cf. D., IV, 585 чв́ртка «sfert»; 59: cf. ucr. idem < germ. Dach; 62: < rom. odicolón; 71: cf. la D., I, 495 дро́фа «id.»; 75: cf. ucr. idem < germ. Farbe; 76: < rom. farmacie; 77: < rom. farmacist; 79: rom. Florica; 80: < rom. fundamént; 81: < germ. Fuchs, v. E. Vrabie, SCL, 3, anul XIV, 1963, p. 414; 84: < rom. gără; 86: < rom. glaspapír < germ.; 90: cf. ucr. гелéтка «id.», v. H., I, 348 < rom.; 102: cf. ucr. idem, v. H., I, 305–306, pct. 7; 105: < ucr., v. H., I, 314; 106: < ucr., v. H., I, 314, cf. rus. о́городина «id.»; 110: cf. ucr. ѓрнати «id.», v. H., I, 322; 114: cf. rus. lit. ѓрузь; 115: cf. rus. lit. ѓубá; 118: < rom. dial. iroplán; 120: < rom. injección; 127: < rom. camión; 128: cf. ucr. idem, v. H., II, 217; 134: < rom. clăcă; 135: la D., II, 117 кле́цк «id.»; 138: cf. rus. lit. тма́н «id.»; 148: < pol. kowadło «id.»; 152: la D., II, 193 — numai sensul 1; 153: < rom. cravată; cf. și 25, 90; 159: cf. D., II, 194 крива́ляк, крива́лка «id.»; 160: < ucr.; 161: < ucr., idem, v. H., II, 310; 169: cf. ucr. ку́ля «id.», v. H., II, 323, biel. ку́ля «id.», Nos., 269; 170: la D., II, 219 «cească pentru ceai»; la D., II, 286, unde se dau diverse nume de broaște, de asemenea nu figurează кумка; 171: cf. ucr. idem, v. H., II, 324; 173: < rom. curecán (?); 186: < rom. leac; 190: < ucr., v. H., II, 347; 197: < rom. (lumină) eléctrică; 198: cf. ucr. idem «păstaie de mazăre necoaptă», v. H., II, 377, pct. 5; 200: cf. rus. lit. мня́ть «id.»; fonetismul din prima silabă sprijină etimologia propusă de N. M. Șanski ș.a., lucr. cit. (v. § 38), p. 182–183; cf. soarta diftongului *eu* în protoslavă, v. A. Meillet, Le slave commun, Paris, 1934, § 67; 201: < pol. lożko «id.»; 202: < rom. mai, vezi E. Vrabie, Observații..., p. 121–122; 203: < germ. Meissel; 204: cf. rom. marș! «id.»; 209: același sens la D., II, 322; 213: cf. ucr. мли́н «id.»; 214: < rom. móbilă; cf. și 19, 39; 216: cf. ucr. мого́лкі «id.», cu accent diferit, v. H., II, 438, pe cînd la D., II, 377 мого́лки, cu menț. «sud, vest»; 226: < rom. motocilétă; cf. și 19; 243: < rom. ocól; 263: < rom. păstă; 271: cf. rom. pis-pis-pis; 295: < ucr.; 297: < rom. prună; n' se explică prin faptul că s-a pornit de la pl. prúne, rostit dialectal práni, iar la Climăuți prán'i, de unde s-a refăcut un sg. prán'a; 317: < germ. Rücksack, cu disimilarea consonantică «la distanță» k-p; 326: cf. rus. lit. свербе́ть «id.»; 332: sl > skl, ca rom. dial. sclîfă < germ. Schleife, rom. dial. sclănină «slănină», rom. șchei < slavi

* Cifrele cursiv alinate urmate de două puncte (:) se referă la cuvintele corespunzătoare din GLOSAR.

¹ I. I. Novosic: Словарь белорусскаго наречія, Sankt-Petersburg, 1870, abrev. Nos.

² Dicționarul enciclopedic ilustrat „Cartea Românească”; partea I: I.—A. Candrea, Dicționarul limbii române din trecut și de azi; partea a II-a, Gh. Adamescu, Dicționarul istoric și geografic universal, București, 1931.